



Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 156/19
V Luxemburgu 12. decembra 2019

Rozsudok v spojených veciach C-566/19 PPU
Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a C-626/19 PPU
Openbaar Ministerie, ako aj vo veciach C-625/19 PPU a C-627/19 PPU
Openbaar Ministerie

Súdny dvor rozhodol, že francúzske, švédske a belgické prokuratúry spĺňajú požiadavky vyžadované na vydávanie európskeho zatykača, a takisto objasnil rozsah súdnej ochrany poskytnutej osobám, na ktoré bol vydaný takýto zatykač

V rozsudkoch Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (prokurátori v Lyone a v Tours) (C-566/19 PPU a C-626/19 PPU), Openbaar Ministerie (prokuratúra vo Švédsku) (C-625/19 PPU) a Openbaar Ministerie (Kráľovská prokuratúra v Bruseli) (C-627/19 PPU), ktoré boli vydané 12. decembra 2019 v rámci naliehavého konania, Súdny dvor doplnil svoju nedávnu judikatúru¹ v oblasti rámcového rozhodnutia 2002/584 o európskom zatykači², pričom uviedol spresnenia týkajúce sa požiadavky nezávislosti „súdneho orgánu vydávajúceho“ európsky zatykač a požiadavky účinnej súdnej ochrany, ktorá musí byť zaručená osobám, na ktoré bol takýto zatykač vydaný.

Vo veciach samých išlo o európske zatykače, z ktorých prvý a druhý, vydané francúzskou prokuratúrou (veci C-566/19 PPU a C-626/19 PPU), a tretí, vydaný švédskou prokuratúrou (vec C-625/19 PPU), boli vydané na účely trestného stíhania a štvrtý, vydaný belgickou prokuratúrou (vec C-627/19 PPU), bol vydaný na účel výkonu trestu. Vznikla otázka výkonu uvedených zatykačov, ktorá závisela najmä od kvalifikácie týchto jednotlivých prokuratúr ako „súdnych orgánov vydávajúcich zatykač“.

V prvom rade Súdny dvor skúmal, či postavenie francúzskej prokuratúry jej priznáva záruku dostatočnej nezávislosti na vydávanie európskych zatykačov, a rozhodol, že je tomu tak.

Súdny dvor v rámci svojho posúdenia, ktorým dospel k tomuto záveru, najprv pripomenul, že pojem „súdny orgán vydávajúci zatykač“ môže zahŕňať orgány členského štátu, ktoré bez toho, aby boli sudcami alebo súdmi, sa podieľajú na výkone spravodlivosti v trestných veciach a konajú nezávisle. Na splnenie tejto podmienky uvedenej ako poslednej sa vyžaduje existencia štatutárnych a organizačných pravidiel, ktoré dokážu zabezpečiť, aby dotknuté orgány neboli pri vydávaní európskeho zatykača vystavené akémukoľvek riziku, že budú podliehať individuálnym usmerneniam alebo pokynom zo strany výkonnej moci.

Pokiaľ ide o francúzskych prokurátorov, Súdny dvor sa domnieva, že z predložených dôkazov dostatočne vyplýva, že majú právomoc nezávisle posúdiť, najmä vo vzťahu k výkonnej moci, potrebu vydania európskeho zatykača a jeho primeranosť, a že túto právomoc vykonávajú objektívne, pričom zohľadňujú všetky skutočnosti v prospech a neprospech. Ich nezávislosť nie je spochybnená skutočnosťou, že konajú vo verejnom záujme, ani skutočnosťou, že minister spravodlivosti im môže adresovať všeobecné pokyny v oblasti trestnej politiky, a ani tým, že

¹ Pozri najmä rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (prokuratúry v Lübecku a v Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456); z 27. mája 2019, PF (Generálny prokurátor v Litve) (C-509/18, EU:C:2019:457) (pozri TK č. 68/19), ako aj z 9. októbra 2019, NJ (prokuratúra vo Viedni) (C-489/19 PPU, EU:C:2019:849).

² Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi – Stanoviská niektorých členských štátov k prijatiu rámcového rozhodnutia (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34).

podliehajú dohľadu a kontrole svojich nadriadených, ktorí sami sú členmi prokuratúry, a teda sú povinní dodržiavať pokyny týchto nadriadených prokurátorov.

V druhom rade Súdny dvor spresnil požiadavku stanovenú v jeho nedávnej judikatúre, podľa ktorej rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača musí mať možnosť – pokiaľ je prijaté orgánom, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti, nie je súdom –, byť v členskom štáte vydávajúcom tento zatykač predmetom súdneho prostriedku nápravy spĺňajúcemu požiadavky účinnej súdnej ochrany.

Po prvé Súdny dvor zdôraznil, že existencia takéhoto súdneho prostriedku nápravy nie je podmienkou na to, aby orgán mohol byť kvalifikovaný ako súdny orgán vydávajúci zatykač.

Po druhé Súdny dvor uviedol, že je povinnosťou členských štátov, aby zabezpečili, že ich vnútroštátne právne poriadky účinne chránia požadovanú úroveň súdnej ochrany prostredníctvom procesných pravidiel, ktoré budú uplatňovať a ktoré sa môžu v jednotlivých systémoch líšiť. Zavedenie práva podať samostatný opravný prostriedok proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača však predstavuje len jednu z možností. Súdny dvor teda rozhodol, že požiadavky účinnej súdnej ochrany, ktorá sa musí poskytnúť osobe, na ktorú bol vydaný európsky zatykač iným orgánom než súdom na účely trestného stíhania, sú splnené, pokiaľ podmienky vydania tohto zatykača, a najmä jeho primeranosť podliehajú súdnemu preskúmaniu v členskom štáte vydávajúcom zatykač.

V prejednávanej veci francúzsky a švédsky systém zodpovedá týmto požiadavkám, pretože na základe vnútroštátnych procesných pravidiel možno konštatovať, že primeranosť rozhodnutia prokuratúry vydať európsky zatykač môže byť predmetom tak predchádzajúceho súdneho preskúmania, ako aj súdneho preskúmania prebiehajúceho takmer súčasne, a napokon aj dodatočného takého preskúmania. Takéto posúdenie totiž predbežne vykonáva súd, ktorý prijme vnútroštátne rozhodnutie, ktoré môže následne predstavovať základ európskeho zatykača.

V prípade, že európsky zatykač bol vydaný prokuratúrou ani nie tak na účely trestného stíhania, ako na účely výkonu trestu odňatia slobody uloženému právoplatným rozsudkom, Súdny dvor dospel k záveru, že požiadavky vyplývajúce z účinnej súdnej ochrany neznamenia ani to, že by sa vyžadoval samostatný opravný prostriedok proti rozhodnutiu prokuratúry. Belgický systém, ktorý takýto opravný prostriedok nestanovuje, teda tiež zodpovedá uvedeným požiadavkám. V tejto súvislosti Súdny dvor zdôraznil, že ak bol európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu, súdne preskúmanie sa uskutočnilo pri vydaní vykonateľného rozsudku, ktorý predstavuje základ pre tento zatykač. Vykonávajúci súdny orgán totiž môže predpokladať, že rozhodnutie o vydaní takéhoto zatykača je výsledkom súdneho konania, v ktorom boli požadovanej osobe poskytnuté záruky súvisiace s ochranou jej základných práv. Okrem toho primeranosť tohto zatykača závisí aj od výšky uloženého trestu, pretože rámcové rozhodnutie o európskom zatykači stanovuje, že tento trest musí byť výkonom trestu alebo ochranného opatrenia s minimálnou dĺžkou štyri mesiace.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudkov ([C-566/19 PPU](#) a [C-626/19 PPU](#), ako aj [C-625/19 PPU](#) a [C-627/19 PPU](#)) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499